

KODIN OSASTO

Suojelkaa lapsianne.

Tapaa usein, että vanhemmat kurrissaan lapsia, lyövät kädellään voimaperäisesti takamuksille, ensinkään ajattelematta sitä turmiollisuutta, joka siitä johtuu. Lyöänti kädellä on kovempi kuin vitsalla ja saattaa pitkälukaisen vaimon, joka voi muodostua parantamattomaksi, josta lapselle on suuret kärsimykset niinkaan kuin vika häntä vaivaa. Vika joka kädellä lyömisestä johtuu on se, että lapsi alkaa jatkuvasti kastella alustansa nukkuessaan ja vaatteensa valvella ollessa, johtuen se siitä ettei hän tunne etukäteen veden tulon tarvetta, vaan tulee se aivan hänen tietämättään. Tämä on vika, joka alkuun päästyään on vaikea parantaa ja vällankin polkalapset ovat herkempiä tuolle vaaralle. Äidit, jotka omaatte äidin sydämen ja toivotte lastenne parasta, suojelkaa lapsenne terveys tältä vaaralta.

vaatteista kaikenlaatuiset täplät. Mikään näistä töistä ei saa olla palvelijalle tuntematon. Kaiken tämän lisäksi tulee hänen myös kyetä suorittamaan vaatteiden pesu keittiössä.

Palvelijattaren tulee osata käyttää ompelukonetta, osata ommella liinavaatteita ja yksinkertaisempaa ompelusta, parsa, palkata ja osata itsellensä valmistaa yksinkertaisempia pukuja.

Palvelijattaren tulee osata hoitaa lapsia, tuntea terveydenhoitoa ja omata muita tietoja yleisen terveydenhoidon alalta.

Kuinka asuntoa hoidetaan yleensä, kuinka perheen talous suurin piirtein katsottuna on järjestettävä, kuinka hänen on järjestettävä muistilpunoita.

Palvelijan tulee olla nopean, kätevän, siistin ja nerokkaan.

Tuhansia selkkoja ja asioita tulee hänen tietää. Hänen tulee olla niin kelpoisen, että hänen työnantajansa tuntee hänen olevan todellisenä apulaisena.

Ruotsin kommunistinaisten lehti, joka edelläolevan selostuksen on julkaissut, lisää omasta puolestaan:

"Näiden hiukan vaativien vaatimusten johdosta tahtoisimme vaatimattomasti kysyäistä:

"Mitä rouvat yleensä osaavat? Ja milloin me yhteiskunnalta saamme tietää, mitä alimpia vaatimuksia palvelijoilla on oikeus asettaa?"

Nukkumisesta.

Nukkuessanne tulevat jalkanne itsetiin raskaammiksi ja pääne kevyemmiksi. Tämä on seuraus siitä että veri tyhjentyy vähitellen päästä jäseniin. Jos ette voi saada unta yöllä niin on se sentakia että aivonne ovat liian täynnä verta ja siis toimivat liiaksi vieläkin. Jos silloin otatte lisäksi toisen tyyneen niin unnon toiminta tulee autetuksi ja mi tulee paljon helpommin.

Juuri tästä syystä on tullut tavaksi käyttää tyyneä eli piänalustaa nukkuessa. Ilman tyyneä, vaikkapa vain matalakäki, on veren työskentävä tiensä yösmäkeen, niin sanoksemme, ja seurauksena on uettomuus.

Unettomuudelle herkkä tarvitsee itsensänsä luisuvan vuoteen, sillä yllönsä ruumiista on raskaampi kuin sen alnosa ja ruumis luonnollisesti luisuu alaspiini, niskanne muutoinkin useimmiten joutuu koukistuneeseen asemaan, joten veri on aina vaarassa tulla estetyksi kulussaan.

Intialaisia kaskuja.

Kyttyräselän toivomus:
Kyttyräseläkseltä kysyttiin:
— Mitä sinä mieluummin toivoisit, onan selkäksi suoristumista vai sitä, että kaikkien ihmisten selät tulisivat yhtä kyttyräseläksi kuin sinuinkin selkäsi?

Hän vastasi:
— Minä haluaisin, että kaikkien selät tulisivat yhtä kyttyräseläksi, silloin en minä heitä koskaan katselisi samalla tavalla, kun he katsovat minua.

Leijona ja ihminen.

Leijona ja ihminen näkivät kerran eräissä talossa kuvansa. Ihminen sanoi leijonalle:

— Näetkö, ihmisen sankariutta, joka on alistanut leijonanakin valansa alaiseksi?

Leijona vastasi:
— Maalaja, joka sen on maalannut, on ihminen. Jos maalaja olisi ollut leijona, niin ei kuva olisi tuon näköinen.

Kirkkoilmoituksia.

Pastori tulee saarnaamaan sunnuntai tavaliseen aikaan ja kuoro tulee laulamaan "Herra armahda meitä."

Sokerin valmistus.

Muistelmia lapsuusvuosilta.
Ensimmäinen suurempi työ keväällä oli sokerin valmistus, joka aina oli hauska aika minulle. Tavallisesti loppupuolella maaliskuuta, jolloin peltöjen polkki luikertelevat purot täytyivät sulavasta lumesta, alkoi sokerivahterankin suonet vavahdella kevyän lämmöstä. Farnilla oli silloin yleinen heräämisen aika: kanojen kaukatusta, karitsojen miinillä, vasikkaan ynnillä ja lehmien alituista ammuimista. Kuumassa olivat maalatut palat jo otettu eslin terotettu ja unsiä tehty, tavallisesti niilipuuista. Niinä aikoina käytettiin maalatut palat eikä kalraa ja juoksupuusta oli kehittyminen ja tulnava.

Suuri väistö haava, kolme, neljä tuumaa pitkä ja puoli tuumaa tai enemmänkin syvä leikkauksella ja noin tuumaa sen alapuolelle tehtiin reikä maalatut palalle, joka oli noin kahden tuuman levyinen ja jalan pituinen puupalasta. Puuhun tuli kaksinkertainen ja liian suuri haava. Mitä suurempi haava, sitä enemmän mahlaa, näytti olevan teoriassa, vaikka nämä puut ovat kuin juoksevalle nesteellä täytetyt tynnyrit, jolloin pieni haava tekee työn yhtä hyvin kuin suurempikin ja on monta kertaa vähemmän vaarallinen puulle.

No niin. Kun tuli kirjas aamu, kun tunti oli suorissa jo kello kahdeksan aamulla sulataankseen jään, niin sokerin valmistusasiat — pannut, kannut, kattilat, tulpat ja härkätymyrit — ladottiin rekeen ja vietiin metsään, ja puut alkoivat tuntea kerta jälleen siilimittämän kirveen ja taltan iskut.

Tavallisesti minun työkseni jäi kannujen ja tulppien kantaminen yhdelle juoksupuulle, joka Hiramille tai isälleni, ja kannujen asettaminen tasaiselle pohjalle puiden ja kivien päälle palkalleen. Isäni usein silppusi puuta aika tavalla.

"By Fagnus!" hän tapasi sanoa, kunka künäpelä minä olen!"

Ensimmäisten tippojen sukkelat lipitys kannuilla, — kuinka hyvin minä nuistan sen! Niin, ja samaan aikaan ehkä ensimmäisen varpuen tai siikertun viserryksen, tai pilkkimäkköön kajahtavan kevitäulau. Tavallisesti oli silloin maa jotenkin sulana, vaan joitakin lumiäikkäsi sielä täällä metsässä ja harmaita niehtoksen jättelä mäkien reunolla ja kiviaitojen lähetyillä. No valoisat lämpimät maaliskuun päivät puhtaassa vaahterametsässä sinisen talvan alla, ensimmäisten maalatuttipojen kühähdessä kannuilla ja ensimmäisten kesäilutusten liverrellessä olivat niin lumaovig, että ne eivät katoa koskaan muistostani.

Kun kaikki puut olivat pantu juoksemaan — kaksisataa ja viisikymmentä kakkia — ja suuret kattilat asetettu ylös vanhalle kivi muurille sekä härkätymyrit, joissa mahlaa seisoitettiin, pantu palkoilleen, alkoi mahlan kokoaminen. Kello neljän tienoisia usent kannuista olivat jo täynnä ja keräilyinen olkatankojen ja ämpärien kanssa alkoi. Kun olin neljän—viidentoista vanha, otin minäkin jo osan tähän työhön. Mutta raskasta se oli ja vaati kaiken voimani kantaa kahta kahdentoista kvartin ämpäriä täynnä mahlaa, läpi metsien ja ylös jyrkkiä törmäntelä ja sitten nostaa ne ylös ja kantaa härkätymyriin ilman että olkatankoja olisi otettu pois. Mutta minä vain sen tehtiin. Nyt kaikki tämä työ tehdään "töimän" ja rekeon kiinnitetyin putken avulla.

Toisena aamuna alkoi mahlan keittämisen, Hiranin vaiheessa sitä. Suuret valurautaset kattilat olivat hitaita hahduttajia verrattuna nyt käytettyihin laajoihin ja mataliin peltipannuihin; syvä ei voi kilpaila matalan kanssa, — mitä enempi pintaa hahduttajassa sitä sukkelammin käy työ. Otti melkein sata vuotta ennenkuin farmeri sen huomasiivat tai olivat käyttäneen.

Parin päivän kovan keittämisen jälkeen Hiram "löisi siirapin" — oli valkaisu parisataa ämpäriä mahlaa viiteen, kunteen ämpäriin siirappia. Siirapin poistaminen usejkin tapahui pimeän tulna, jolloin neste oli niin sitkeä, että se valui nauhana siihen kastetusta kauhasta ja jäähmettyi räittässä ilmassa ohkaisiksi pilkiksi; silloin se oli valmista.

Kuinka me huolehdimmeakaan askelellemme kulkiesasimme huonoa polkua pitkin vanhan peltsien lyhyä puoli pimeässä valossa, kantaen noita kalliita ämpäreitä kotiin, missä lopullinen menettely sokerin valmistamisessa oli äidin ja Janen jatkettava.

Mahlan juokseminen tapahtui useimmiten ottein, pari, kolme päivää aina kerrallaan, riippuen ilmasta. Ilman muutos jäätyneilleen alapuolelle leikkauksella juokseminen, ja taas muutos lämpimämpään pästä mahlan lähtö taas sieläisiin viiluisellakin auringon paisteella.

Lempäi kosketus otelästä tai kylmän pohjoisesta — ja puut tuntevat sen läpi paksun kuorensa hyvin pian. Kolmenkymmenen viiden ja viidennenasteen väillä lämmintä antaa parhaan tuloksen aina kerrallaan. Tuore lumisade, "mahlaluusi", kuten farmerit sitä nimittävät, antaa toisen juokse. Kolme, neljä hyvää juokseu tekee "hyvän vuoden".

Nämä ajat olivat hauskimmat alkua maalla. Kuinka minä tulnukaan tuutamaan jokaisen noista kahdestasadasta viidestäkymmenestä puusta, jolla useimmilla näytti olevan selvästi huomattava yksilöllisyys alvan kuin jokaisella lehmällä karjassa! Minä tiesin mistä puusta varmaan saisin täyden kannun ja mistä vähemmän. Eräs suuri puu aln antoi kaksinkertaisen mitan — kema-saavillisen ja tämä tunnettiin vanhaa kermasaavipuumaa. Sen paikka on ollut jo kauan tyhjänä; noita puolet toista selvoit viera, mutta vanhauden railnaisuuden ilme latvoillaan. Toinen pelvi vaahteria on otannut kadonneiden veteraanien paikkan.

Vartioidessani kattilolta katoksen vierellä kirkkaina, lämpimänä maaliskuun tai huhtikuun päivinä, veljeni kanssa tai yksin, kun hän oli päivällisellä, katsellen alas pitkällä laaksoa ja ylä kaukana kaarentuvaiv vuorten selkeen — mitä minä tapa-sinkaan unekela, mitä utuisia toivelta, mitä hauskooja mielikuvia! Varmaan minä kokosin enemmän kuin maistaa ja sokeria naha nuorekkaina päivinä vaahterain keskellä.

Kun minä nyt vierailen vanhassa kodissani, täytyy minun käyskennellä vaahteraveskossa ja seisokkella vanhojen keittopalkkojen ympärillä, keetan palata takaisin lapsuuskauniin tuloosaan ilmapiltilin. Mielillä on hänen unelmansa, myös, mutta hänen silmissään maailmalta katoaa se romantillinen viehätys, mikä nuoruuskais-tuhoaan.

John Burroughs.

"Lasten Joulu" on parasta joululukemista lapsillemme.

PARANSI REPEÄVÄNSÄ

Minä pahasti rovin itseäni joku vuosi sitten nostessani raskasta arkua. Lääkärit sanoivat minulle että ainoa parannus keino on leikkaus. Minä koetin kaikenlaisia kääreitä ja sitelä ja ne eivät autaneet minua. Lopulta satuli samaan sellaista lääketä joka paransi minut täydellisesti lyhyessä ajassa. Vuoden on jo kulunut ja enkä ole tunteut kippua minikäänlaista vaikka olen tehnyt kovaa työtä alkuvuonna. Ei tarvinnut tehdä minkäänlaista leikkausta, ei työ ajan hukkaa, eikä mitään kipua. Minulla ei ole mitään myyttävää mutta lolla annu kaikki seikkaperäiset tiedot miten paransi repeämäni. Ilmanleikkausta, jos vaan kirjoitette minulle, Eugene M. Pullen, nikkari, 240 J. Marcellus Ave., Manassas, N. J. Leikkauksen nimä ilmoitus lehdestä ja näyttäkää minulle jotka kärsivät repeämistä—välttö pelastaan hengeni, ainakin lakkauttaa ne kärsimykset jotka johtavat repeämiseen ja kaikki ne vaarallisuudet leikkauksesta.